

ת"פ 43400/05/13 - המאשימה - מדינת ישראל - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד משה פרץ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 43400-05-13 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' פרץ

בפני
בעניין: כבוד השופט הישארם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל - רשות המיסים,
היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים
מיוחדים ע"י עוה"ד מירי בנהרדית

נגד

הנאשם משה פרץ
ע"י ב"כ עוה"ד אלי כהן, עוה"ד אפרים
דמרי, עוה"ד חובב דמרי ועוה"ד איריס
טוביאנה

גזר דין

כתב אישום

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוען של העבירות הבאות:

א. 14 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(1) חוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: **חוק מס ערך מוסף**).

ב. 2 עבירות של השמטה של הכנסה מתוך דו"ח במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: **פקודת מס הכנסה**).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין השנים 2007-2009 (להלן: **התקופה הרלוונטית**), ניהל הנאשם יחד עם אחר, אמנון זינדני (להלן: **אמנון**) עסק שתחום עיסוקו אמרגנות והפקת אירועים ובמסגרתו, בין היתר, הופיע הנאשם באירועים שונים. במהלך התקופה הרלוונטית היה הנאשם רשום

כשכיר בעסק וקיבל את חלקו מהכנסות העסק, בין היתר, בתשלומים בהתאם, בתלושי שכר שהופקו על ידי העסק.

3. הנאשם, יחד עם אמנון, ניהל בתקופה הרלוונטית עסק שתחום עיסוקו אמרגנות ואירועים, אשר היה רשום כעוסק מורשה לפי חוק מס ערך מוסף (להלן: **העסק**). בתקופה הרלוונטית, במסגרת העסק, בין היתר, הופיע הנאשם כזמר באירועים שונים וזאת בתמורה לתשלום שגבה, יחד עם אמנון, בעבור הופעות אלו (להלן: **העסקאות**).

4. על אף שהיה על הנאשם, יחד עם אמנון, להוציא בגין התמורה שנתקבלה עבור העסקאות חשבוניות מס כדין על שם העסק, לדווח עליהן למנהל מע"מ ולשלם את המס הנובע מהן, פעל הנאשם, יחד עם אמנון, מתוך מטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה ומתשלום מע"מ, כמפורט להלן:

א. בגין חלק מהעסקאות, לא הוציא הנאשם חשבוניות מס כלל.

ב. בגין חלק אחר מהעסקאות, הוציא הנאשם חשבוניות מס של סכומים אשר שיקפו באופן חלקי את התמורה שנתקבלה אצלם בגין אותן העסקאות ולא כלל בחשבוניות מס אלו את מלוא התמורה שנתקבלה בגין (להלן: **החשבוניות המונמכות**).

5. סך התמורה בגינו לא הוציא הנאשם חשבוניות מס כלל יחד עם סך התמורה אותו לא כלל הנאשם בחשבוניות המונמכות, עומד על סך של **1,005,412 ₪**, כאשר סכום המע"מ הנובע ממנו הינו **138,765 ₪** (להלן: **סכומי המחדל**). לכתב האישום צורפה טבלה המפרטת את סכומי המחדל ואשר סומנה כנספח א'.

6. הנאשם, יחד עם אמנון, פעל כדלקמן:

א. השמיט מדו"חות העסק התקופתיים, אשר הוגשו למנהל מס ערך מוסף את סכומי המחדל, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ ומס הכנסה.

ב. רשם בכזב את החשבוניות המונמכות בספרי הנהלת החשבונות של העסק וזאת במטרה להתחמק מתשלום מע"מ ומס הכנסה.

ג. כלל את החשבוניות המונמכות בדו"חות העסק התקופתיים, אשר הוגשו למנהל מס ערך מוסף.

7. בשנות המס 2007-2008, השמיט הנאשם מתוך דו"ח שנערך על פי פקודת מס הכנסה, כל הכנסה שיש לכללה בדו"ח במזיד ובכוונה להתחמק ממס הכנסה בגין הכנסה של **287,767 ₪**. בעשותו כאמור בתקופה הרלוונטית, הנאשם הכין, קיים או הרשה לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבון כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או שזייף או שהרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות במזיד ובכוונה להתחמק ממס הכנסה, בגין הכנסה של **1,005,412 ₪**.

תמצית גזר הדין בעניינו של אמנון

8. בטרם שאעמוד על הנתונים הייחודיים של המקרה שבפני, לרבות תסקיר שירות המבחן וטענות הצדדים לעונש, מן הראוי לעמוד תחילה, בתמצית, על גזר הדין שנתתי בעניינו של אמנון ביום 21.1.14 (להלן: **גזר הדין של אמנון**).

9. במהלך חודש מאי 2013, המאשימה הגישה שני כתבי אישום נפרדים, אחד כנגד הנאשם, במסגרת התיק שבפני, ואחד כנגד אמנון במסגרת ת"פ 43406-05-13. הנאשם שבפני בחר לכפור בכתב האישום והתיק בעניינו נקבע לשמיעת ראיות ואף התקיימו מספר דיוני הוכחות. בסופו של יום, הצדדים הגיעו להסכמה בדבר תיקון כתב האישום, עם טיעון פתוח לעונש. לעומת זאת, אמנון בחר שלא לנהל הוכחות כלל והגיע להסדר טיעון עם המאשימה לפיו יודה ויורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום שהוגש בעניינו.

10. כתב האישום שבו הודה אמנון והורשע בעבירות שפורטו בו, כלל שלושה אישומים. האישום הראשון הינו תמונת הראי של העובדות שפורטו לעיל לגבי הנאשם שבפני. כמו כן, מדובר בעבירות דומות, עם תוספת של עבירות נוספות לפי סעיפים 117(ב) ו-117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף וכן עבירות לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה, כאשר העבירות הנוספות האמורות לא נכללו בכתב האישום המתוקן של הנאשם שבפני. האישום השני והשלישי, אינם רלוונטיים לעניינו ומתייחסות לעבירות מס אחרות שבוצעו על ידי אמנון והחברה שבבעלותו, במנותק מהנאשם.

11. בעניינו של אמנון, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יושתו עליו בהסכמה 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וכן קנס כספי על פי שיקול דעתו של בית המשפט. בנסיבות אלה, בחנתי את סבירותו של הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים ביחס לגבולות מתחם העונש ההולם שנהוג בפסיקה לעבירות דומות שבוצעו בנסיבות דומות. בסופו של יום, קבעתי כי ההסדר הוא סביר ויש לכבדו ואף נמצא בתוך מתחם העונש ההולם, כפי שהוא משתקף ממדיניות הענישה הנוהגת (ראו: פסקאות 12 עד 15 לגזר הדין של אמנון).

12. בגזר הדין של אמנון עמדתי על מכלול הנזקים שנגרמו לקופה הציבורית מהעבירות שביצע בשלושת האישומים וקבעתי שני מתחמי עונש הולם שונים, אחד לעניין העבירות לפי חוק מס ערך מוסף ואחד

לעניין העבירות לפי פקודת מס הכנסה:

א. לגבי העבירות לפי חוק מס ערך מוסף: סך המע"מ שלא שולם היה 201,424 ₪ (לעומת 138,765 ₪ לגבי הנאשם שבפני). לפיכך, בעניינו של אמנון קבעתי שמתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר, לעניין עבירות המע"מ, נע בין 5 עד 30 חודשים מאסר בפועל ומתחם הקנס ההולם, נע בין 15,000 ועד 40,000 ₪ (ראו: פסקאות 37 עד 39, וכן 43(א) לגזר הדין של אמנון).

ב. לגבי העבירות לפי פקודת מס הכנסה: סך ההכנסות שלא דווחו היו 1,459,692 ₪ (לעומת 1,005,412 ₪ לגבי הנאשם שבפני). לפיכך, בעניינו של אמנון קבעתי שמתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר, לעניין העבירות לפי פקודת מס הכנסה, נע בין 4 עד 18 חודשי מאסר בפועל ומתחם הקנס ההולם נע בין 8,000 ועד 50,000 ₪ (ראו: פסקאות 40, 41 ו-43(ב) לגזר הדין של אמנון).

13. בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים האישיים שלהלן ואשר מאד דומים לנתונים האישיים של הנאשם שבפני: הסרת המחדלים; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי (יזכר, שאומנם הנאשם שבפני כפר בכתב האישום ונשמעו חלק מהראיות, אך בסופו של יום, גם הוא הודה בכתב האישום ולמעשה גם הודה בשלב החקירה); היותו של אמנון נשוי ואב לילדים שפרנסתם עליו (בדומה לנאשם שבפני). על כן, החלטתי לכבד את ההסדר והטלתי על אמנון את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 8 חודשי מאסר על התנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין לא יבצע עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה או לפי חוק מס ערך מוסף.

ג. קנס בסך של 75,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו ואשר ישולם ב-24 תשלומים. יש לציין שיחד עם אמנון, הועמדה לדין גם החברה שבניהולו בשם "זד. איי. הפקות בע"מ" ואשר הוטל עליה קנס בסך של 25,000 ₪ ואשר היה עליה לשלמו ב-24 תשלומים.

תסקיר שירות המבחן

14. לגבי הנאשם שבפני, התקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ואשר להלן עיקריו:

- א. הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים והינו בעל חברה שנקראת "משה פרץ אמ. פי בע"מ", במסגרתה מופיע כזמר, מלחין וכותב שירים לעצמו ולאחרים, משתתף בתוכניות טלוויזיה ובעל אולפן הקלטות. הנאשם מתפרנס מתחום המוסיקה והטלוויזיה.
- ב. לנאשם פעילות רבה בסיוע לנזקקים ובני משפחותיהם וגם בארגונים המטפלים בילדים עם צרכים מיוחדים.
- ג. בין שאר עיסוקיו של הנאשם, הוא מופיע בתוכנית טלוויזיה שעניינה איתור כישרונות מוסיקליים בשם "אקס פקטור" על פי חוזה שנערך בינו לבין חברת רשת נגה בע"מ (להלן: **חברת רשת**). משיחה שקיים שירות המבחן עם מנכ"ל חברת רשת, עולה כי הנאשם הוא דמות משמעותית עבור בני נוער שעמם הוא עובד במסגרת התוכנית וכי היה והנאשם יורשע בהליך הנוכחי, אזי לא יוכל להמשיך להשתתף בתוכנית.
- ד. הנאשם הסיר את המחדלים ושילם את הכספים שאותם הוא חייב לרשות המיסים בגין העבירות שבוצעו בהליך שבפני.
- ה. הנאשם הוא אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, אשר הפנים את חומרת מעשיו וכיום מנהל את עסקו באופן תקין. לפיכך ולאור החשש לפגיעה במעמדו של הנאשם בתחום עיסוקו בעולם המוסיקה, החרטה שהביע והסרת המחדלים, שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה ולהטיל עליו 500 שעות שירות לתועלת הציבור.

טענות הצדדים לעונש

15. באת כוח המאשימה עמדה על החומרה הרבה בביצוען של עבירות מס, לרבות סכומי המחדל הנכבדים שנבעו מביצוע העבירות ואשר מצדיקים להטיל על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח. בנוסף, טענה כי הנאשם ביצע מספר רב של עבירות כלפי רשויות מע"מ ומס הכנסה ואשר מובילים למסקנה שמתחם העונש ההולם לגבי מכלול העבירות שבוצעו נע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל. באת כוח המאשימה טענה שהבסיס להסדר הטיעון עם אמנון הוא הודייתו בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון וחסכון בזמן שיפוטי על ידי הימנעות משמיעת הראיות, ומכאן השוני לעומת הנאשם שבחר לכפור בכתב האישום ולנהל הוכחות. כמו כן, המאשימה התנגדה לביטול ההרשעה וטענה שיש להשאיר על כנה, וזאת לא כל שכן לאור חומרת העבירות שבוצעו.
16. הנאשם טען שכחלק מהסדר הטיעון סוכם שחלקו של הנאשם בהכנסות שנוצרו מהעסקאות היה 40% ובעוד שחלקו של אמנון היה 60%, ומכאן דרגת האשם הגבוהה יותר של אמנון ביחס לנאשם. בנוסף, טען שיש לתת את הדעת לפער הגילאים שבינו לבין אמנון, כאשר האחרון היה אמרגן מנוסה שלקח את

הנאשם תחת חסותו ושימש לו כדמות אב, ובעוד שהנאשם היה חסר ניסיון ובתחילת דרכו המקצועית בתחום המוסיקה ולכן הלך שבי אחרי אמנון. יתר על כן, הנאשם טען שהרשעתו בדין עלולה לגרום לו נזק בלתי הפיך ולהביא לביטול החוזה שלו עם חברת רשת וכן לפגיעה תדמיתית שתוביל לעיכוב משמעותי בקריירה המקצועית שלו בתחום המוסיקה. הנאשם הדגיש שהודה בשלב מוקדם של החקירה, הסיר את המחדלים כחצי שנה לערך לאחר מועד הגשת כתב האישום, הביע חרטה על מעשיו, וכיום מנהל את היבטי המס של עסקו בצורה תקינה לחלוטין.

שאלת ביטול ההרשעה

17. סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, מסמיך את בית משפט שהרשיע נאשם, לבטל את הרשעתו במסגרת גזר הדין, ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה. כידוע, הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא חריג שבחריגים, ושמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן (רע"פ 7109/14 **צור סייג נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], פסקה 8 (20.11.14); ע"פ 8528/12 אלירן **צפורה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], פסקה 11 (3.3.13)).

18. ב- ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב (3) 337, 343 (להלן: **הלכת כתב**) קבעה כבוד השופטת דורנר, כי הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא **בהצטבר** שני תנאים:

א. התנאי הראשון: על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. הווה אומר, על הנאשם להצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו מעצם ההרשעה.

ב. התנאי השני: סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

אעמוד להלן על כל אחד מהתנאים בנפרד.

התנאי הראשון

19. הנאשם ערך חוזה עם חברת רשת (נ/3) והפנה לאמור בסעיף 4.2 להסכם. לפי ההסכם הנאשם משמש כ-"שופט" בתוכנית טלוויזיה בשם "אקס פקטור" לאיתור מועמדים בעלי כישרונות מוסיקליים. בסעיף 4.2 להסכם נאמרו הדברים הבאים:

"4.2 חרף הגדרת תקופת ההסכם לעיל, הערוץ אינו רשאי להפסיק את

השתתפות השופט בסדרה אלא בשל:

4.2.1 הפרת התחייבות השופט לפי הסכם זה, אשר לא תוקנו בתוך זמן סביר מרגע הודעת הערוץ ו/או המפיק מטעמו לשופט על הפרת האמור, ובלבד שההפרה ניתנת לתיקון.

4.2.2 התנהגות אשר אינה ראויה ואשר יכול ותגרום לביזוי הסדרה ו/או אשר תשפיע מהותית או תפגע ביכולתו של השופט לעמוד בהתחייבויותיו כמפיק או לערוץ. התנהגות אשר אינה ראויה, תהא בין היתר, אך לא רק, גניבה, מעילה, דיווח שגוי, **קיומם של הליכים משפטיים אשר יש בהם, על פי שיקול דעת הערוץ, כדי להכביד על הפקת התוכנית מבחינה טכנית ו/או יחצ"נית**, תקיפה, שימוש בסמים, או שתיה לשוכרה במהלך הצילומים. בגין האמור בסעיף זה, רשאי יהא המפיק ו/או הערוץ להפסיק את השתתפות השופט באופן מיידי.

4.2.3 הערוץ ו/או המפסיק רשאים להפסיק את השתתפות השופט מכל סיבה וללא נימוק ולשיקול דעתם הבלעדית, בכפוף להודעה מראש ובכתב. השופט יהא זכאי במקרה האמור בסעיף זה, ליתרת התמורה בגין שירותיו כמפורט בהסכם זה להלן בגין העונות הראשונה והשניה של התוכנית ביחד וכן בסכום הפיצוי בגין העונה השלישית כמפורט בהסכם זה להלן."

(ההדגשה לא במקור)

20. יתר על כן, שירות המבחן, כאמור, ערך בירור עם מנהל חברת רשת אשר הודיע שבמידה וההרשעה בתיק זה תמשיך לעמוד על כנה, הדבר עשוי להביא לביטול החוזה עם הנאשם.

21. מקובלת עלי טענת הנאשם שהשארית ההרשעה על כנה, עשויה להוביל לביטול החוזה שלו עם חברת רשת. יחד עם זאת, לא הוכח בפני, שעצם ההרשעה עלולה להביא להוצאתו של הנאשם ממעגל העבודה בתחום הזמר והמוסיקה. יוזכר, שעצם הוכחתו של נזק מסוים אין בו די על מנת להוביל בהכרח למסקנה חד משמעית של ביטול ההרשעה. לא כל נזק יצדיק את ביטול ההרשעה. במקרה שבפני, הנזק הפוטנציאלי שעשוי להיגרם לנאשם מעצם כך שחברת רשת עשויה לשקול לבטל את החוזה שנערך עימו, אין משמעו שבירת מטה לחמו של הנאשם באופן סופי. הנאשם יכול להמשיך לעסוק בעיסוקו הנוכחי כזמר ומוסיקאי, וזאת גם אם חברת רשת תבטל את החוזה עימו. יתר על כן, כפי

שיובהר בפרק הבא, חומרת העבירות שבוצעו על ידי הנאשם, מחייבות את השארת הרשעתו של הנאשם על כנה, על אף הנזק שעלול להיגרם לו מעצם ההרשעה.

התנאי השני

22. בפסיקה נקבע כי חומרה יתרה אוחזת בעבירות המס ולו בשל היותן מבוצעות בנקל ושלא תחת החזות העבריינית האופפת עבירות פליליות. חומרתן הרבה, יונקת מכוח פגיעתן הקשה בעיקרון השוויון בין נישומים, וכן מכוח פגיעתן בקופה הציבורית וברווחת החברה בכללותה. אי הרשעת נאשם בעבירת מס, טומנת בחובה סיכון רב בדמות שליחת מסר שלילי לציבור, לאמור, כי ניתן לעבור את העבירה מבלי לשאת באחריות לה.

23. על כן, ההלכה הנוהגת היא שיש לבכר את אינטרס הציבור על פני עניינו הפרטי של נאשם, ולסיים את ההליך הפלילי בעבירות מס, גם אם מדובר **בעבירות מסוג עוון**, בהרשעה, וזאת על אף הנזק שעלול להיגרם לנאשם במישור התעסוקתי מעצם ההרשעה (ראו: רע"פ 737/11 **אביטן מלכיאלי, משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.5.11); רע"פ 7135/10 **יגאל חן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], פסקה יא (3.11.10); רע"פ 7917/04 בסרגליק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.11.04); רע"פ 6271/13 **יהודה בן סנן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], (17.9.13); רע"פ 4606/01 **יעקב סופר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], (3.1.02)).

24. ואם זו ההלכה הנוהגת בעבירות מס מסוג עוון, לפיה על אף הנזק שייגרם לנאשם במישור התעסוקתי מעצם ההרשעה, יש להעדיף את האינטרס הציבורי בדבר הרשעת נאשמים על פני האינטרס האישי של כל אחד מהם, הרי שקל וחומר בעת שמדובר בעבירות מס מסוג פשע (ראו למשל, רע"פ 1840/12 **עוזר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.4.13)). במקרה שבפני, הנאשם הורשע בעבירות מס מסוג פשע הן לפי חוק מס ערך מוסף והן לפי פקודת מס הכנסה. בנוסף, מדובר בסכומי השתמטות ממשמעותיים, וזאת כסמן ברור למידת החומרה הגבוהה של העבירות שבוצעו. בנסיבות אלה, הדבר לא מותיר מקום לספק שיש לדחות את בקשות הנאשם לביטול ההרשעה, יהא הנזק אשר ייגרם לו אשר יהא. לסיכום, הבקשה של הנאשם לביטול ההרשעה נדחית.

מתחם העונש ההולם

25. כאמור, בעניינו של אמנון קבעתי שלעניין העבירות לפי חוק מס ערך מוסף שבוצעו על ידו, מתחם העונש ההולם נע בין 5 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, כאשר סך המע"מ שלא שולם היה 201,424 ₪. סכום המע"מ שלא שולם על ידי הנאשם שבפני היה 138,765 ₪. יודגש, שהפער בין שני הסכומים אינו משמעותי ולכן המתחם שרלוונטי לעבירות המע"מ שבוצעו על ידי הנאשם, צריך להיות קל יותר מזה שנקבע בעניינו של אמנון, אך לא באופן משמעותי.

26. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף שבוצעו על ידי הנאשם, נע בין 4 ועד 20 חודשי מאסר. לענין מתחם הקנס ההולם בעניינו של אמנון קבעתי שהמתחם נע בין 15,000 עד 40,000 ₪. דומני, שניתן לאמץ את אותו מתחם קנס הולם גם לגבי הנאשם, וזאת לא כל שכן לאור העובדה שגם הנאשם וגם אמנון לא הביאו נתונים לענין מצבם הכלכלי, כנתון מכריע בקביעת גבולות המתחם (ראו בהרחבה פסקאות 25 ו-26 לגזר הדין של אמנון).

27. כמו כן, בעניינו של אמנון, קבעתי שלענין העבירות שביצע לפי פקודת מס הכנסה מתחם העונש ההולם נע בין 4 ועד 18 חודשי מאסר בפועל ומתחם הקנס ההולם נע בין 8,000 ועד 50,000 ₪, כאשר סכום ההכנסה שלא דווחה עמד על סך של 1,459,692 ₪. במקרה שבפני, ההכנסה שלא דווחה על ידי הנאשם עמדה על סך של 1,005,412 ש"ח. גם כאן, הפערים אינם משמעותיים, אך ניתן לעשות הפחתה בגבולות מתחם העונש ההולם, וגם כאן במידה קלה בלבד. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם לפי פקודת מס הכנסה נע בין 3 עד 15 חודשי מאסר בפועל. מתחם הקנס ההולם לגבי הנאשם, לענין עבירות מס הכנסה שביצע, יהיה זהה למתחם שנקבע בעניינו של אמנון.

28. ההקלה בגבולות המתחם בעניינו של הנאשם ביחס לגבולות המתחם שנקבעו בעניינו של אמנון נעשתה תוך לקיחה בחשבון של העובדה כי חלוקת הרווחים בין הנאשם לאמנון לא היתה שווה (ראו פסקה 16 לעיל לגזר הדין).

29. לא מצאתי שמתקיימות אצל הנאשם נסיבות מיוחדות שמצדיקות סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

30. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את העובדות הבאות: הנאשם נשוי ואב לילדים; החרטה שהביע על מעשיו; הודייתו בכתב האישום (על אף שניתנה לאחר תחילת שמיעת הראיות, כאשר מנגד, למעשה, הנאשם הודה במיוחס לו עוד בשלב החקירה); העדר עבר פלילי.

31. נתון מרכזי נוסף שנלקח בחשבון בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם הוא **עיקרון האחידות בענישה**, בין הנאשם לבין אמנון. לגבי הדמיון שבין אמנון לנאשם לענין אופן קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם עמדתי לעיל בפסקה 13 להכרעת הדין. יוזכר, שעיקרון שוויון הנאשמים בפני החוק, ממנו נגזר עיקרון אחידות הענישה, הוא כלל יסוד בתורת הענישה. הוא מורה כי על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבות אישיות של נאשמים, ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים (רע"פ 4022/15 יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (14.6.15) פסקה 9; רע"פ 8443/15 חגולי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (15.12.15) פסקה 7; ע"פ 6917/13 טייברג

נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (23.12.13)). יוצא מכך, שעונשו של הנאשם לא יכול להיות חמור יותר מהעונש שהושת על אמנון, כפי שטענה המאשימה.

32. בנוסף, עונשו של הנאשם גם לא יכול להיות שווה לעונש שהושת על אמנון אלא קל יותר, קרי פחות מ-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וזאת לאור השוני ביניהם בהיקף העבירות שבוצעו וסכומי ההשתמטות ממס (ראו בהרחבה לעיל פסקאות 10, 11 ו-12 לגזר הדין). עם זאת, הקלה זו איננה אמורה להיות כה משמעותית עד כדי הסתפקות במאסר על תנאי בלבד, אלא יש להשית עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות, אך לתקופה קצרה יותר מ-6 חודשים.

33. שיקול נוסף לקולא שלקחתי בחשבון בעת קביעת העונש המתאים מתוך מתחם העונש ההולם הוא **הסרת המחדלים** על ידי הנאשם, בכך שדיווח על הכנסותיו ושילם את גובה המחדלים שנובעים מהעבירות שבוצעו, הן כלפי רשויות מע"מ והן כלפי רשויות מס הכנסה. בפסיקה נקבעו הכללים המנחים הבאים בכל הנוגע למשקל שיש לייחס להסרת המחדלים בעבירות מס (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.10.15) בפסקה 22 לפסק דינו של כבוד השופט מלצר, וכן גם ראו דבריו של כבוד השופט הנדל):

א. כעניין שבמדיניות, הסרת מחדלים איננה מטהרת את העברין מעבירת המס שביצע,

אלא יכולה להוות שיקול מסוים בגזירת העונש לגביו.

ב. הסרת המחדל איננה מהווה ערובה לכך שלא יוטל על עברין המס עונש מאסר בפועל.

ג. עם כל החשיבות של פירעון החוב, בסופו של דבר, אין מדובר במעשה חסד שעשה הנאשם, אלא בפירעון מה שניתן היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות.

ד. קיימת חשיבות לעיתוי של הסרת המחדל, כגון האם לפני הגשת כתב האישום או לאחר מכן.

34. במקרה שבפני, המחדלים הוסרו לאחר הגשת כתב האישום, כאשר אני לוקח בחשבון שהדבר נעשה לאחר חלוף מספר חודשים ממועד הגשתו. כמו כן, עצם הסרת המחדלים אמנם מהווה שיקול לקולא בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, אך איננה יכולה להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, עד כדי העדר הטלת רכיב של מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

35. לאור כל האמור לעיל הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 14.11.2016 בשעה 08:00 במפקדת עבודות השירות של שירות בתי הסוהר ברמלה לתחילת ריצוי עבודות השירות. עבודות השירות ירוצו בבית אבות המכונה "בולגרי" ברחוב האם 8 ראשון לציון. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומיות.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע לפי חוק מס ערך מוסף או לפי פקודת מס הכנסה.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 60,000 ₪, או 80 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון בהם עד ליום 1.12.16 והיתרה ב- 1 לכל חודש לאחריו, במידה ולא יעמוד באחד התשלומים, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס שנותר לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשע"ז, 25 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.